

Liquidacions per vacances

Comença l'estiu de veritat. Aquest final de juliol veiem com el govern de Madrid enllesteix i dona carpetada a molts assumptes pendents, o que no poden "esperar" a la tornada de vacances, quan potser seria ja massa tard. Una de les decisions més sonades ha estat la venda a inversors privats d'un paquet molt important d'accions de la companyia pública Endesa, que segons com podria representar uns ingressos de més d'un bilion de peles a la caixa central.

És la tercera operació de venda d'accions que fa el govern Aznar, continuant la política de l'anterior govern socialista. Les altres dues privatitzacions del Partit Popular han estat Telefònica i Repsol, que quan va girar la truita governamental ja tenien una important presència de capital privat en l'accionariat. Tot plegat és coherent amb el que ja havien anunciat i ja sabíem. Va ser el ministre Josep Piqué, acabat de nomenar, qui va avisar que això de les privatitzacions aniria així i que aniria de pressa.

En general s'ha confirmat el que llavors va justificar Piqué amb arguments d'estricta política econòmica, tot i que els fets posteriors s'han barrejat amb la trista, miserable, inconfessable -i de vegades antidemocràtica- política de partit. En aquest cas, lògicament, del Partit Popular.

Un partit al qual no pertany Josep Piqué, però aquest detall no compta gaire.

Des del punt de la coherència política de l'actual govern espanyol, és veritat que les vendes de Telefònica, Repsol i Endesa a inversors privats són immaculades i segueixen els canons de la política econòmica dominant a quasi tots els països europeus. També hi ha unes altres operacions de venda total o parcial que ja s'han concretat i que es faran aviat, com la de Retevisión (que serà la segona gran companyia telefònica espanyola) i la d'Iberia.

En tota aquesta gran liquidació del patrimoni públic construït amb la suor del front dels contribuents durant dècades, de tota manera, hi ha punts foscos. Acceptada per l'opinió pública la veritat de moda que avui dia les coses van així, que el sector públic no cal que faci d'empresari, els partits en el govern no han acabat de

quedar contents i volen més. El d'ara, concretament, vol molt més.

Així -Josep Piqué potser ho podrà explicar en les seves memòries-, primer hi va haver les lluites per veure quin ministre s'encarregava de fer cada privatització. Després, els presidents de les grans empreses públiques en procés de privatització (tant si ho feien bé com si no, això no va comptar) se'n van anar tots a casa perquè havien estat nomenats per l'anterior govern, i els homes d'Aznar hi van posar nois de la colla Villalonga a Telefònica, un tal

González a Argenteria, Alierta a Tabacalera, Alfonso Cortina a Repsol... i Martín Villa a Endesa.

El resultat és que ara totes aquestes empreses són pràcticament empreses privades però tenen al front senyors amb un d'aquests mèrits: tenir carnet del PP o ser molt amic de José María Aznar. És evident que Rodolfo Martín Villa no té mèrits empresarials, encara que sigui president d'una de les empreses més importants de l'estat espanyol. Té mèrits polítics, ja des del temps del general Franco, i els encerts en la gestió de l'empresa que ara presideix no canviaran aquesta veritat.

Ningú no s'escandalitza gaire perquè aquests fets són humans i es basen en la lamentable màxima popular que qui mana s'aprofita del càrrec,

mentre no demostrï el contrari. Però és més escandalós que el govern aprofiti el panorama per canviar les coses a la seva mesura, encara que la llei no li doni dret a fer-ho. És el que ha passat en els sectors de les telecomunicacions i dels mitjans de comunicació, amb Telefònica i Endesa com a protagonistes.

Aznar ha aconseguit, gràcies a tenir homes de confiança al front d'aquestes dues empreses, tot això: controlar Telefònica, encara que ara sigui totalment privada; controlar Antena 3 TV, que un Antonio Asensio acorralat ha hagut de vendre a Telefònica si no volia prendre mal; controlar la futura televisió digital, a través de Telefònica, Antena 3 TV i Televisió Espanyola (que encara és pública, és clar); controlar la futura segona companyia telefònica, Retevisión, que el govern ha decidit vendre a Endesa. Política econòmica, Piqué? ■

JORDI FORTUNY

"El govern de José María Aznar aprofita el panorama per canviar les coses a la seva mesura, encara que la llei no li doni dret a fer-ho".